Записи

Трифон Трифонов

Обектно-ориентирано програмиране, спец. Информатика, 2019/20 г.

19-26 февруари 2020 г.

Тази презентация е достъпна под лиценза Creative Commons Признание-Некомерсиално-Споделяне на споделеното 4.0 Международен ⊕⊕⊕

Логическо описание

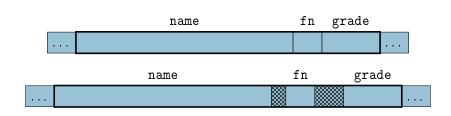
Записът е:

- съставен тип данни
- представя крайна редица от елементи
- редицата е с фиксирана дължина
- елементите могат да са от различни типове
- произволен достъп до всеки елемент

Дефиниция на запис

```
struct <име> { <поле> { <поле> } };
• <поле> ::= <тип> <идентификатор> \{, <идентификатор> \};
Примери:
struct Point { double x, y; };
• struct Student {
    char name[30];
   int fn;
   double grade;
 };
```

Физическо представяне


```
struct Student {
  char name[30];
  int fn;
  double grade;
};
```

- sizeof(S) големина на записа S
- sizeof(Point) = 16
- sizeof(Student) = 48
- Защо?
- Полетата в записите се подравняват до адрес кратен на големината им
- Улеснява обработката от процесора

Променливи от тип запис

Примери:

- Point p1, p2 = { 1.2, 3.4 };
- Student s1 = { "Иван Колев", 61234, 5.75 };

Операции над записи

- Присвояване (=)
 - Могат да се присвояват само записи от един и същи тип
 - Point p3 = p1; p3 = p2;
 - Student s1 = p1;
- Достъп до поле (.)
 - <променлива>.<име на поле>
 - p1.x = 1.3; p2 = p1; p2.y = -p2.y;
 - s1.fn = 41000; cout << s1.grade;
 - cin.getline(s1.name, 30); s2 = s1;
 - int* p = &s1.fn;
 - o char* s = s1.name;
- Няма операции за вход и изход
 - $cin \rightarrow s1$:
 - cout << p1;

Масив от записи

Можем да комбинираме свободно съставните типове данни, за да създаваме произволно сложни потребителски типове данни.

```
• Student s[10] = { { "Петър Петров", 40000, 5.5}, 
 { "Стефани Стефанова", 40010, 6 } };
```

- strcpy(s[2].name, "Иван Иванов");
- cout << s[1].fn;</pre>
- for(int i = 0; i < n; i++)
 cin >> s[i].grade;

Запис от записи

Записи и функции

- Записите като параметри
 - Предават се по стойност, като простите типове данни
 - за разлика от масивите!
 - промените във функциите са локални
- Записите като върнат резултат
 - Връщат се по стойност, като простите типове данни
 - Връща се копие на записа

Задачи за записи

- 🚺 Да се въведе масив от студенти
- Да се изведат студентите в таблица
- Да се намери средния успех на всички студенти
- Да се подредят студентите по Ф№

Указатели и препратки на записи

Можем да правим указатели и препратки на записите и техните полета

- Student* ps1 = &s1, *ps2 = nullptr;
- ps2 = ps1; *ps2 = s2;
- Student& s3 = s1;
- cout << s3.name;</pre>
- Записите могат да се предават като параметри на функции по стойност, указател и препратка

Достъп до поле на запис чрез указател

```
<указател_към_запис> -> <поле>
```

- еквивалентно на (*<указател към запис>).<поле>
- ps1->grade += 0.5;
- ocout << ps2->fn;
- Team* pteam = &team; cout << pteam->s1.name;

Рекурсивни записи

```
struct Employee {
  char name[64];
  Employee boss;
};

  • записът се дефинира чрез себе си
  • sizeof(Employee) = ?
  • забранена рекурсия!
```

Рекурсивни записи — правилният начин

```
struct Employee {
  char name[64];
  Employee* boss;
};
  • записът се дефинира чрез себе си...
  • ... но съдържа указател към себе си
  • sizeof(Employee) = 72

    Employee rector = { "Герджиков", nullptr },

              dean = { "Първанов", &rector },
              chair = { "Христова", &dean },
              lector = { "Трифонов", &chair };
  o cout << lector.boss->boss->name;
```

Абстракция със структури от данни

Записите позволяват дефиниране на потребителски типове данни и операции над тях.

Пример: Тип "рационално число"

- Логическо описание: обикновена дроб
- Физическо представяне: запис с числител и знаменател
- Базови операции:
 - конструиране на рационално число
 - получаване на числител
 - получаване на знаменател
- Аритметични операции:
 - събиране, изваждане
 - умножение, деление
 - сравнение
- Приложни програми

Идея: да изолираме вътрешното представяне на типа данни от операциите над него

Нива на абстракция

Обектно-ориентирано програмиране

- структуриране на данните на концептуално ниво като "обекти"
- обектите имат свойства и методи за работа с тях
- могат да се дефинират нива на достъп до компоненти на обекта
- представянето на обекта обикновено се капсулира
- еднотипни обекти се описват чрез класове от обекти
- възможностите на обект могат да се разширяват (наследяване)
- един обект може да има различни проявления (полиморфизъм)